

Středoškolská technika 2017

Setkání a prezentace prací středoškolských studentů na ČVUT

**Imigrace do USA –
Cesta mých předků přes Ellis Island**

Ryan Lenihan

První soukromé jazykové gymnázium
Brandlova 875, Hradec Králové

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou práci vypracoval samostatně a použil jsem pouze prameny a literaturu uvedené v seznamu bibliografických záznamů.

Nemám závažný důvod proti zpřístupnění této práce v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) v platném znění.

V Hradci Králové dne 20.2.2017

Ryan Lenihan

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu své práce panu Mgr. Marianu Jankovi za jeho podporu, pomoc a připomínky. Také chci poděkovat paní Mgr. Kláře Rybenské za trpělivost, cenné rady a nápady, které mi k práci velmi pomohly. Materiál pro vypracování praktické části jsem byl schopný sestavit za obrovské podpory a pomoci mojí babičky, tety a rodičů.

Anotace

LENIHAN, R. Imigrace do USA – Cesta mých předků přes Ellis Island. Hradec Králové, 2017.

Vedoucí práce Mgr. Marian Janko

- **rozsah práce**

47 stran

- **přílohy práce**

fotodokumentace, úřední listiny, rodokmen, vysvětlení pojmů

- **záměr a cíl práce**

Cílem teoretické části bylo vyhledat informace o „Zlaté bráně“ do Spojených států, jak se ostrovu Ellis Island říkalo, v období imigrační invaze na konci 19. a na počátku 20. století. Poté se zaměřuji zejména na období od roku 1892 do roku 1954, kdy přes imigrační centrum na Ellis Island přišlo do Spojených států více než 12 milionů přistěhovalců. V praktické části bylo mým cílem se zabývat historií části mé rodiny a shromáždit co nejvíce údajů o její imigraci do Spojených států.

- **použité metody a techniky**

Využil jsem materiály přímo z Národního muzea přistěhovalectví Ellis Island a mé poznatky z jeho prohlídky, čerpal jsem i z literatury a internetu. Formou rozhovoru s mojí babičkou a její sestrou jsem se dozvěděl, čím prošla jejich maminka při příjezdu na Ellis Island, a od mojí tety jsem získal informace o imigraci obou rodičů mého dědy.

- **popis výsledků**

Na základě informací získaných z rozhovorů s mojí babičkou a tetami, dokladů z databáze Národního muzea přistěhovalectví Ellis Island a registru The Statue of Liberty – Ellis Island Foundation, Inc. se mi podařilo zjistit kdy, z jakých důvodů a za jakých podmínek do Spojených států amerických imigrovala část mojí rodiny. Také jsem se dozvěděl, jak vypadal jejich život po příjezdu do USA.

- **zhodnocení výsledků**

Příčinou emigrace části mé rodiny z Irska byla nepokojná politická situace v zemi. Po vyhlášení nezávislosti v roce 1921 se Irsko chtělo izolovat od Anglie a přestat používat angličtinu. To byly hlavní důvody k emigraci mých předků.

Bylo pro mě překvapující zjištění, kolik důvodů, proč lidé, včetně mé rodiny, na konci 19. a počátku 20. století imigrovali do Spojených států, je shodných s důvody lidí imigrujících v současné době do Evropské unie. Těmi hlavními důvody jsou války, náboženství, chudoba, politické pronásledování a útlak.

Práce měla pro mě také velký osobní přínos. Dozvěděl jsem se množství informací o mých předcích v rozsahu čtyř generací. Zároveň mi pomohla porozumět a osvětlit dnešní imigrační situaci v Evropské unii.

- **další možnosti řešení, pokračování v práci**

V další fázi by bylo zajímavé prozkoumat spojitosti a rozdíly mezi imigrací do Spojených Států na počátku 20. století a imigrací do Evropské unie na počátku 21. století.

- **klíčová slova**

emigrace; imigrace; přistěhovalcká politika; imigrační centrum; Ellis Island;

Annotation

LENIHAN, R. Immigration to the USA – The journey of my ancestors through Ellis Island. Hradec Králové, 2017.

Supervisor Mgr. Marian Janko

- **number of pages**

47

- **attachments**

photographes, official documents, family tree, explanation of terms

- **goal and aim of project**

The goal of the theoretical part was to find information about the "Golden Gate" to the United States, as Ellis Island was called during the immigration invasion in the late 19th and early 20th centuries. Then I focus mainly on the period from 1892 to 1954, when more than 12 million immigrants came to the United States through the immigration center at Ellis Island. In the practical part I was studying the history of my family and was trying to gather as much information about their immigration to the United States.

- **applied methods and techniques**

I used the materials directly from the National Immigration Museum at Ellis Island and my notes from a guided tour which I took at the museum. Also, I gathered informations from literature and the Internet. In a prepared interview with my grandmother and her sister, I learned what my greatgrandmother went through during her arrival at Ellis Island, and from my aunt I obtained information about the immigration of both of her and my grandfather's parents.

- **results description**

Based on information obtained from interviews with my grandmother and my aunts, documents from the database of the National Immigration Museum at Ellis Island and the Registry The Statue of Liberty - Ellis Island Foundation, Inc., I managed to find out where, why and under what conditions a part of my family immigrated to the United States of America. I also learned what their lives were like after their arrival in the United States.

- **results evaluation**

The reason why my family emigrated from Ireland was due to a difficult political situation in the country at the time. After independence in 1921, Ireland wanted to isolate itself from England and stop using the English language. These were the main reasons why my ancestors emigrated from Ireland.

It was surprising to me to see the parallels between the reasons why people, including my family, in the late 19th and early 20th century immigrated to the United States, and why people currently immigrate to the European Union. The main reasons are war, religion, poverty, political persecution and oppression.

The project was also personally rewarding to me. I learned a lot of information about my ancestors going back four generations. At the same time it helped me to understand and illuminate today's immigration status in the European Union.

- **other possible solutions**

In the next step it would be interesting to explore the links and differences between the immigration to the United States in the early 20th century and the immigration to the European Union at the beginning of the 21st century.

- **key words**

emigration; immigration; immigration policy; immigration centre; Ellis Island,

Obsah

1. Úvod a cíl práce.....	9
2. Teoretická část práce	10
2.1 Ellis Island – obecné informace	10
2.2 Historie Ellis Island	10
2.2.1 1630-1770.....	10
2.2.2 1775-1865.....	10
2.2.3 1865-1892.....	11
2.2.4 1892	11
2.2.5 1893-1902.....	11
2.2.6 1903-1910.....	11
2.2.7 1911-1919.....	12
2.2.8 1920-1935.....	12
2.2.9 1950-1954.....	12
2.2.10 1965-1976.....	13
2.2.11 1982-1990.....	13
2.2.12 1998.....	13
2.2.13 2001	14
2.2.14 2008.....	14
2.2.15 2015.....	14
2.3 „Zlatá brána“ – „The Golden Door“	15

2.4	Cesta za americkým snem	15
2.5	Imigrační proces na Ellis Island	16
2.6	Původ imigrantů	18
2.7	První přistěhovalec na Ellis Island	19
2.8	Stravování na Ellis Island	20
2.9	Známá jména	20
3.	Praktická část práce	21
3.1	Metodika	21
3.1.1	Rozhovor 1	22
3.1.2	Rozhovor 2	26
3.2	Výsledky	30
3.3	Vyhodnocení výsledků	30
4.	Diskuse	31
5.	Závěr	32
6.	Přehled použité literatury	33
7.	Přílohy práce I.	36
8.	Přílohy práce II.	46
8.1	Vysvětlení základních pojmů	46

1. ÚVOD A CÍL PRÁCE

Problém imigrace do Spojených států amerických je velice komplexní a složitý. Pro žádný jiný vyspělý stát nepředstavovala imigrace tak podstatnou proměnnou při jeho cestě k velmocenskému postavení. Příliv imigrantů v druhé polovině 19. a na počátku 20. století byl jedním z faktorů, které vedly k utvoření soudobé americké mentality a kultury. Přistěhovalecký původ má významná část obyvatel Spojených států amerických. Lidé ve vidině lepších životních perspektiv podstoupili náročnou cestu do Spojených států. Více než 75% lidí, kteří v historii emigrovali ze své rodné země, imigrovali do USA. V průběhu historie USA přijalo více lidí než jakýkoliv jiný stát na světě. Čtyřicet procent Američanů má předky, kteří prošli přes Ellis Island. (Sigmund, 2013)

Cílem teoretické části mé práce je vyhledat informace o „Zlaté bráně“ do Spojených států, jak se ostrovu Ellis Island říkalo, v období imigrační invaze na konci 19. a na počátku 20. století. Chronologicky řadím historický vývoj tohoto ostrova od 17. století až po současnost. Poté se zaměřuji zejména na období od roku 1892 do roku 1954, kdy přes imigrační centrum na Ellis Island přišlo do Spojených států více než 12 milionů přistěhovalců. V praktické části je mým cílem se zabývat historií části mé rodiny a shromáždit co nejvíce údajů o její imigraci do Spojených států.

Obrázek 1 Ostrov Ellis Island (Thinglink, 2015)

2. TEORETICKÁ ČÁST PRÁCE

2.1 Ellis Island – obecné informace

Ellis Island, také nazývaný jako „vstupní brána do USA“, je ostrov ležící v zálivu při ústí řeky Hudson do Atlantského oceánu v těsné blízkosti ostrova Liberty Island nedaleko New Yorku v USA. Od 1. ledna 1892 do 12. listopadu 1954 fungoval jako přistěhovalecká stanice pro imigranty do USA. Je majetkem federální vlády a nyní je součástí Národního památníku Sochy Svobody, který podléhá federální agentuře National Park Service. Ellis Island byl také předmětem hraničního sporu mezi státy New York a New Jersey. Rozkládá se převážně v Jersey City (New Jersey), i když malou částí svého území spadá do sousedního New York City. Má rozlohu 0,24 km². **Je sice malý rozlohou, ale zato obrovský svým historickým významem.** Během největšího přílivu imigrantů zde odbavili až 2,000 lidí denně. Od roku 1892 do 1954 tímto centrem prošlo více než 20 milionů lidí. V roce 1910 se odhadovalo, že 14,5% obyvatelstva Spojených států se narodilo v jiné zemi. Imigračním centrem Ellis Island prošlo 70 % všech evropských přistěhovalců. (Sigmund, 2013; usa.svetadily.cz, 2012)

2.2 Historie Ellis Island

2.2.1 1630-1770

Ellis Island je vlastně hromada písku v řece Hudson jižně od Manhattanu. Indiáni kmene Mohegan, kteří žili na nedalekém pobřeží, nazývají ostrov Kioshk nebo Gull Island. Ve 30. letech 17. století ostrov získal Holanďan Michael Paauw a přejmenoval ho na Oyster Island pro velké množství měkkýšů na jeho pobřeží. Na počátku 18. století byl ostrov známý jako Šibeniční. Byla zde šibenice, kde se věšeli muži odsouzení za piráctví. (history.com, 2009)

2.2.2 1775-1865

Přibližně v období revoluční války kupuje ostrov newyorský obchodník Samuel Ellis a staví zde hospodu pro místní rybáře. Ellis umírá v roce 1794 a v roce 1808 od jeho rodiny kupuje ostrov za \$10,000 stát New York. Ministerstvo vnitra Spojených států platí státu New York za právo používat Ellis Island, stavět zde vojenské opevnění a skladovat munici počínaje válkou v roce 1812. O pět let později je Ellis Island využíván jako muniční sklad pro armádu Unie během občanské války. (history.com, 2009)

Mezitím v roce 1790 je schválen první federální imigrační zákon a zákon o občanství, který umožňuje všem bílým mužům žijícím ve Spojených státech po dobu dvou let, aby získali

občanství. V době první velké vlny imigrace, která začíná v roce 1814, však existuje jen velmi málo regulačních opatření. V příštích 45 letech sem přijede ze severní a západní Evropy téměř 5 milionů lidí. Jedno z prvních státem řízených imigračních center je otevřeno na dolním Manhattanu v roce 1855. Plíseň bramborová a následující hladomor v letech 1846-50, které zasáhly Irsko, vedou k imigraci přes 1 milionu Irů během příštích deseti let. Současně prchá i velké množství Němců kvůli politickým a ekonomickým nepokojům. Homestead Act – zákon o osídlování Západu z roku 1862, který garantoval přidělení půdy americkým občanům, ještě urychlil příchod více Evropanů. (history.com, 2009)

2.2.3 1865-1892

Po občanské válce zůstal Ellis Island prázdný, dokud se vláda nerozhodla nahradit imigrační centrum na dolním Manhattanu (New York Castle Garden) uzavřené v roce 1890. Regulace imigrace je v rukou federální vlády, která vyčlenila \$75,000 na výstavbu první federální imigrační stanice na Ellis Island. Jsou zde vykopány artéské studny a velikost ostrova je zdvojnásobena na více než šest akrů i díky návozu zeminy z ražby tunelů metra v New Yorku. Od roku 1875 Spojené státy zakazují vstup do země prostitutkám a zločincům, a stejně tak i "bláznům" a "idiotům". (history.com, 2009)

2.2.4 1892

První imigrační centrum je na Ellis Island oficiálně otevřeno 1. ledna 1892, kdy tři velké lodě čekají na odbavení. Ten den prošlo centrem na sedm set přistěhovalců a téměř 450,000 dalších v průběhu tohoto prvního roku. Během příštích padesáti let projde přes Ellis Island do Spojených států více než 12 milionů lidí. (history.com, 2009)

2.2.5 1893-1902

Dne 15. června 1897, kdy je na ostrově 200 přistěhovalců, vypukne požár v jedné z věží v hlavní budově a zhroutí se střecha. Ačkoli nikdo nepřišel o život, všechny imigrační záznamy od roku 1840 jsou zničeny. Imigrační stanice je přemístěna do čtvrti Battery Park na Manhattanu. Nová protipožární budova je na ostrově oficiálně otevřena v prosinci a 2,251 lidí zde projde první den. Aby se zabránilo opakování podobné situace, prezident Theodore Roosevelt jmenoval nového komisaře pro přistěhovalce Williama Williamse. K odstranění korupce se zadávají zakázky na základě ceny a jsou zrušeny smlouvy, kde je podezření z nepoctivosti. (history.com, 2009)

2.2.6 1903-1910

K získání dalšího prostoru na Ellis Island jsou vytvořeny dva nové ostrovy, hlavně využitím materiálu ze skládek. Na ostrově číslo dva je postavena nemocnice a jednotka pro karanténu nemocných nakažlivými chorobami. Na ostrově číslo tři se nachází psychiatrické oddělení. Do roku 1906 se Ellis Island rozrostl na více než 27 akrů, z původní

velikosti pouhých tří akrů. Od roku 1903 mají do USA odepřen vstup anarchisté. Dne 17. dubna 1907 je zaznamenán rekord v počtu přijatých přistěhovalců za jediný den, a to 11,747 lidí. Ellis Island tento rok také zažívá nejvyšší počet přistěhovalců přijatých v jediném roce - 1,004,756 imigrantů. Je schválen federální zákon o nepřijetí osob s tělesným a mentálním postižením, a stejně tak dětí, kteří přijedou bez dospělých. (history.com, 2009)

2.2.7 1911-1919

Se začátkem první světové války v roce 1914 se imigrace do USA výrazně zpomalí. Ellis Island zažívá prudký pokles přicházejících přistěhovalců. Z 178,416 v roce 1915 počet imigrantů klesá na 28,867 v roce 1918. Od roku 1917 funguje Ellis Island jako nemocnice pro americkou armádu, stanice pro personál námořnictva a zařízení pro zajištění nepřátelských cizinců. V této době je zde zaveden test gramotnosti a používá se až do roku 1952. Všechny osoby nad 16 let, které nemohou přečíst 30 až 40 zkušebních slov ve svém rodném jazyce, již nejsou přijímány přes Ellis Island. Byl zakázán vstup téměř všem asijským přistěhovalcům. Do roku 1918 armáda přebírá většinu ostrova a vytváří provizorní stanici k léčení nemocných a raněných amerických vojáků. (history.com, 2009)

2.2.8 1920-1935

Prezident Warren G. Harding podepisuje v roce 1921 zákon o kvótách týkajících se imigrace poté, co v poválečné vlně projde Ellis Island 590,971 lidí. Podle nového zákona nesmí roční imigrace z jakékoli země překročit 3 procenta z celkového počtu přistěhovalců z té země žijících v USA v roce 1910. Imigrační zákon z roku 1924 jde ještě dále a omezuje celkový roční počet přistěhovalců na 165,000 a stanovuje kvóty imigrantů z určitých zemí. (history.com, 2009)

Stavby na Ellis Island začínají být zanedbávané a opuštěné. Amerika zažívá konec masového přistěhovalectví. V období velké hospodářské krize v roce 1932 poprvé více přistěhovalců opouští Spojené státy, než přijíždí do země. (history.com, 2009)

2.2.9 1950-1954

Do roku 1949 převzala většinu Ellis Island americká pobřežní hlídka k využití pro kancelářské a skladovací prostory. Přijetí zákona o vnitřní bezpečnosti z roku 1950 vylučuje přijetí přistěhovalců s předchozími vazbami na komunistické a fašistické organizace. V souvislosti s tím Ellis Island zažívá krátké období obnovy činnosti. Dochází k renovacím a opravám, aby bylo možné se postarat o zadržené osoby, jejichž počet dosahoval někdy i 1,500 najednou. (history.com, 2009)

Zákona o přistěhovalectví a naturalizaci z roku 1952 společně s liberalizovanou zadržovací politikou způsobí, že počet zadržených osob na ostrově se propadl na méně než 30. Všechna 33 zařízení na Ellis Islandu je oficiálně uzavřeno v listopadu 1954. V březnu 1955 federální vláda umísťuje ostrov pod jurisdikci General Services Administration. (history.com, 2009)

2.2.10 1965-1976

V roce 1965 prezident Lyndon B. Johnson vydává prohlášení 3656, podle kterého Ellis Island spadá pod jurisdikci Správy národního parku (National Park Service) jako součást národního památníku Sochy svobody. Ellis Island se otevírá pro veřejnost v roce 1976 a představuje hodinové prohlídky hlavní budovy s průvodcem. Ostrov během tohoto roku navštíví více než 50,000 lidí. (history.com, 2009)

Také v roce 1965 prezident Johnson podepisuje nový imigrační a naturalizační zákon, který ruší dřívější systém kvót založený na národnostním původu a stanoví základy pro moderní přistěhovalecký zákon USA. Zákon umožňuje vstup do USA více jedincům ze zemí třetího světa (včetně Asiatů, kteří v minulosti neměli vstup povolen) a zavádí samostatné kvóty pro uprchlíky. (history.com, 2009)

2.2.11 1982-1990

Na žádost prezidenta Ronalda Reagana v roce 1982 nadace Sochy svobody a Ellis Island získává finanční prostředky od soukromých investorů na obnovu a zachování ostrova a Sochy svobody. V roce 1984, kdy začíná rekonstrukce, dosáhl roční počet návštěvníků Ellis Island 70,000. V roce 1990 je rekonstrukce hlavní budovy, která stála 156 milionů dolarů, dokončena a znovu otevřena pro veřejnost, dva roky před plánovaným termínem. V hlavní budově, kde se nachází nové imigrační muzeum, bylo mnoho místností obnoveno do původní podoby z období vrcholných let ostrova. Před budovou památníku je umístěna tzv. Zeď cti – Wall of Honor, na níž jsou vyryta jména sedmi set tisíců imigrantů, kteří přišli do Spojených států přes Ellis Island. Jejich příbuzní sem mohou neustále přidávat další a další jména. Na jižní straně ostrova je 29 starých budov, které nebyly zrekonstruovány, ale zachovaly se v původním stavu. Dnes jsou na seznamu Národní společnosti pro zachování historických památek – National Trust for Historic Preservation. Jde totiž o místo s jedněmi z nejhroženějších národních památek na území Spojených států amerických. (history.com, 2009; usa.svetadily.cz, 2012; Lamprell, 2012)

Mezitím imigrace do Spojených států pokračuje, a to především pozemními cestami přes Kanadu a Mexiko. Ilegální přistěhovalectví se stává stálým zdrojem politické debaty v průběhu 80. a 90. let. Více než 3 miliony cizinců dostávají amnestii prostřednictvím zákona o imigrační reformě v roce 1986, ale ekonomická recese na počátku 90. let je doprovázena protipřistěhovaleckou atmosférou. (history.com, 2009)

2.2.12 1998

V roce 1998 Nejvyšší soud Spojených států amerických rozhodl, že stát New Jersey má pravomoc nad jižní stranou Ellis Island, tedy úsekem přidaným po roce 1834. Stát New York si zachovává pravomoc nad původním 3,5 akrovým ostrovem, který zahrnuje hlavní vstupní budovu. (history.com, 2009)

Vyhlášky přijaté na základě zákona o přistěhovalectví z roku 1965 značně změnily tvář amerického obyvatelstva na konci 20. století. Zatímco v 50. letech více než polovina ze všech přistěhovalců byli Evropané a jen 6 procent bylo Asiatů, v 90. letech je Evropanů pouze 16 procent, 31 procent jsou Asiaté a procenta přistěhovalců z Latinské Ameriky a Afriky zaznamenaly také výrazný vzestup. V období let 1965 až 2000 byl nejvyšší počet přistěhovalců do USA z Mexika (4,3 milionu) a 1,4 milionu z Filipín. Korea, Dominikánská republika, Indie, Kuba a Vietnam jsou také hlavními zdroji přistěhovalců. Každá z těchto zemí v tomto období vysílá mezi 700,000 a 800,000 imigrantů. (history.com, 2009)

2.2.13 2001

V dubnu roku 2001 byla na internetu zdarma zpřístupněna databáze, která obsahuje údaje o více než 22,5 milionech lidí, kteří od roku 1892 prošli imigračním střediskem na ostrově Ellis Island. Záznamy obsahují původní doklady, které cestující obdrželi na palubách lodí, stejně jako informace o historii a původu lodí, kterými do New Yorku přicestovali. (history.com, 2009)

Pokračují debaty nad tím, jak by měla Amerika čelit dopadům rostoucí imigrace v 90. letech. Po teroristických útocích 11. září 2001 na základě zákona o vnitřní bezpečnosti z roku 2002 je zřízeno Ministerstvo pro vnitřní bezpečnost (Department of Homeland Security), které přebírá řadu imigračních funkcí, dříve prováděných Imigrační a naturalizační službou (INS). (history.com, 2009)

2.2.14 2008

Jsou oznámeny plány na rozšíření Imigračního muzea Ellis Island s názvem "Zalidňování Ameriky", které má být dokončeno v roce 2011. Exhibice éry Ellis Island (1892-1954) bude rozšířena tak, aby zahrnovala celé období americké imigrace až do dnešních dní. Od roku 1990 navštívilo ostrov Ellis Island asi 30 milionů návštěvníků, aby sledovaly kroky svých předků. (history.com, 2009)

2.2.15 2015

Dne 20. května 2015 bylo Imigrační muzeum Ellis Island (Ellis Island Immigration Museum) oficiálně přejmenováno na Národní muzeum přistěhovalectví Ellis Island (Ellis Island National Museum of Immigration) společně s otevřením nové Galerie osídlování Ameriky. Rozšířená exhibice vypráví celý příběh o americké imigraci, a to včetně období před i po éře Ellis Island. (wikipedia.org, 2001)

2.3 „Zlatá brána“ – „The Golden Door“

Značná část přistěhovalců do Spojených států připlouvala na severní pobřeží, zejména do měst jako je New York, Boston, Cleveland a podobně. Nakonec se však hlavní branou pro imigraci po Občanské válce stal New York. Toto město prožívalo hospodářský vzestup a mělo i dostatečně velký přístav. Bylo geograficky dobře umístěno, vedla z něj hustá železniční síť a bylo obklopeno velkým množstvím dalších aglomerací. Pro New York této doby se vžilo označení „The Golden Door“ – „Zlatá brána“. Většina příchozích přistěhovalců byla z Německa, Irska nebo Spojeného Království. Prvním oficiálním místem, které bylo založeno jako styčný bod pro nově příchozí, se stal Castle Garden, který byl založen v roce 1855 a sloužil až do roku 1892, kdy z kapacitních důvodů a kvůli nevyhovujícím podmínkám došlo ke vzniku nového hlavního úřadu. Tím byl Ellis Island, kam od 1. ledna 1892 směřovala naprostá většina imigrantů toužících po americkém snu. Šlo o první imigrační centrum, které bylo zřízeno přímo vládou. Výše zmíněné centrum Castle garden bylo řízeno vládou a městem. Ellis Island byl navržen proto, že Castle garden již nevyhovoval zvětšující se imigraci. Dalším důvodem uzavření tohoto úřadu v roce 1890 byla korupce. Úředníci, kteří přistěhovalcům měnili peníze, je podváděli, nabízeli jim extrémně nevýhodné kurzy na jejich domácí měny, kurzy, které byly mimo toto centrum naprosto neakceptovatelné. Dále jim například dráhy prodávaly předražené jízdenky a vykladači zavazadel byli poměrně často zapleteni do vydírání nově příchozích. (Sigmund, 2013; O'Callaghan, 2006; Fischer, 2005)

2.4 Cesta za americkým snem

Jednu zkušenost měli všichni evropští imigranti do Spojených států společnou. Byla to cesta přes oceán, kterou museli na cestě do Ameriky podstoupit. Pro mnohé cesta lodí představovala traumatický zážitek, a to především v začátcích hromadného vystěhovalectví, kdy lodní doprava byla na velmi nízké úrovni. Cesta parníkem trvala za příznivého počasí 27 až 34 dní, na plachetnici 2 až 3 měsíce. Až do roku 1848 si cestující museli všechno jídlo zajišťovat sami a v případě nepřízně počasí, kdy se plavba mohla prodloužit o několik dní či dokonce týdnů, se celá rodina ocitla bez potravy. Od roku 1848 sice bylo lodním společnostem nařízeno zajistit pro cestující jídlo a pití, nicméně kvalita stravování se nezlepšila. Jídlo mělo špatnou jakost, bylo jednotvárné, často i ztuchlé a zkažené. Sanitární zařízení byla minimální a loď s vystěhovalci byla cítit obvykle na míle daleko. Není divu, že se na lodi mnohdy šířily různé epidemie, z nich nejčastější byl břišní tyfus, kterému se říkalo „lodní horečka“ (ship fever). Majitelé lodí se řídili jednoduchou rovnicí: více pasažérů = více peněz, a často se tak stávalo, že na lodi plulo víc cestujících, než pro kolik byla určena. (Tesařová, 2007)

Přistěhovalci v době plavby mohli pociťovat silné obavy o svou budoucnost, úzkost z toho, co je ještě čeká, mnohé přepadala první stesk po domově. Ocitli se v novém prostředí, mezi lidmi, kteří mluvili řečí, které nerozuměli, cítili se nejistí. Na druhou stranu mohl zesílit

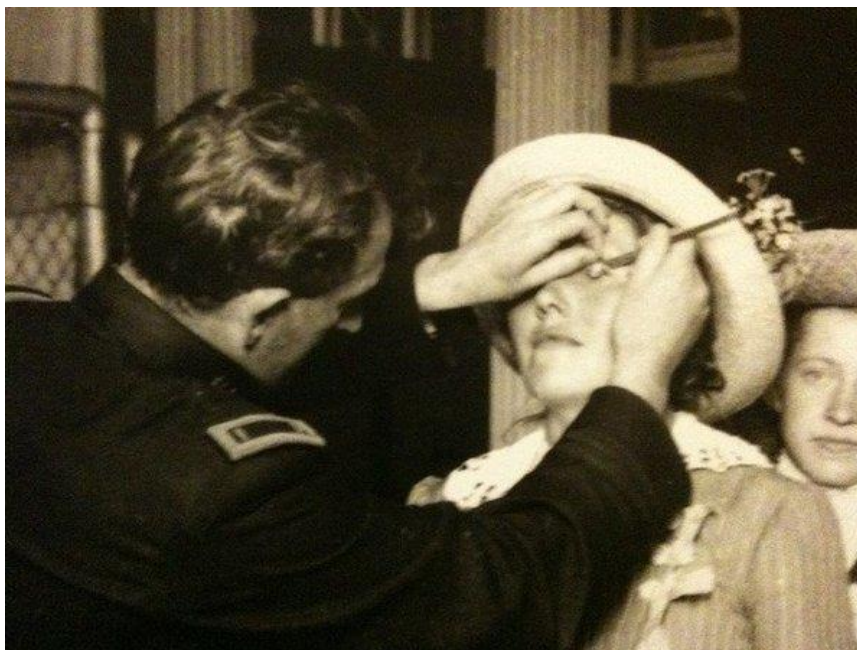
pocit sounáležitosti s ostatními krajany, a nezdědka zavládla na lodi i euforická nálada, kdy se zpívalo a hovořilo o nových možnostech, které na vystěhovalce čekají. (Tesařová, 2007)

Když přistěhovalci cestu přes oceán úspěšně zvládli, ještě stále neměli vyhráno. V přístavech museli projít formální přistěhovaleckou procedurou. Nejprve byla vstupní branou do Spojených států přistěhovalecká stanice Castle Garden, později Ellis Island. (Tesařová, 2007)

2.5 Imigrační proces na Ellis Island

Všichni příchozí imigranti na Ellis Island byli podrobeni lékařské prohlídce a výslechu předtím, než jim byl povolen vstup do USA. Imigrační úředníci zjišťovali, zda příchozí nemají kriminální úmysly a jsou duševně i fyzicky zdraví. Byli kontrolováni lékaři na více než 60 nemocí a postižení, které by jim mohly zamezit vstup do Spojených států. Ti, kteří byli podezřelí z nemoci či zdravotního postižení, byli označeni křídou a zadrženi k bližšímu zkoumání. Všichni přistěhovalci byli pečlivě kontrolováni na trachom, nakažlivé oční onemocnění, které mělo za následek deportaci více imigrantů, než jakékoli jiné onemocnění. Při prohlídce používal lékař speciální háček (tzv. buttonhook, původně používaný k zapínání pevných knoflíků) k otočení očního víčka naruby. Tuto prohlídku si mnoho přistěhovalců pamatovalo jako obzvláště bolestivou a děsivou. (Tesařová, 2007)

Obrázky číslo 2 a číslo 3 jsou fotografie z těchto prohlídek. Ukazují fronty imigrantů čekajících na předběžnou prohlídku a rozhodnutí, kdo bude poslán do karantény k léčení a komu bude umožněn vstup do USA.

Obrázek 2 Oční prohlídka (Golden, 2014)

Obrázek 3 Imigranti čekající na prohlídku (D'Amato, 2014)

Na ty, kdo prošli lékařskou prohlídkou, čekal ještě imigrační úředník. Ten jim s pomocí tlumočnicka kladl různé otázky ohledně jména, národnosti, cíle cesty nebo finančních

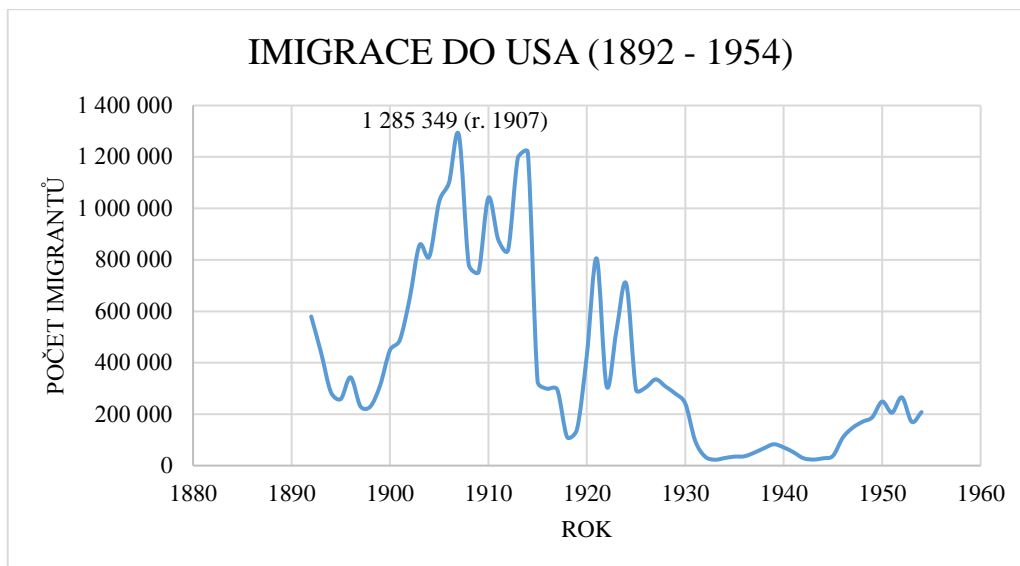
prostředků. Když vznikly ohledně výpovědí nějaké pochybnosti, přistěhovalci byli zadrženi a podrobeni dalšímu detailnějšímu vyšetřování. Přestože nemocní nebo zmrzačení lidé byli po celé dny nebo i týdny zadržováni, převážná většina nakonec povolení ke vstupu dostala. Asi dvěma procentům přistěhovalců nebyl vstup dovolen (např. v roce 1914 bylo k dalšímu vyšetřování zadrženo asi 70,000 přistěhovalců, dvě procenta z tohoto množství bylo vráceno zpět), protože byli považováni za zločince, stávkokazy, anarchisty nebo byli nositeli nějaké „odporně vyhlížející či nebezpečně nakažlivé choroby“, např. tuberkulózy nebo oční infekce, která způsobuje slepotu. Tito lidé se museli na náklady lodních společností vrátit zpět do země, ze které přijeli. (Tesařová, 2007; history.com, 2009)

2.6 Původ imigrantů

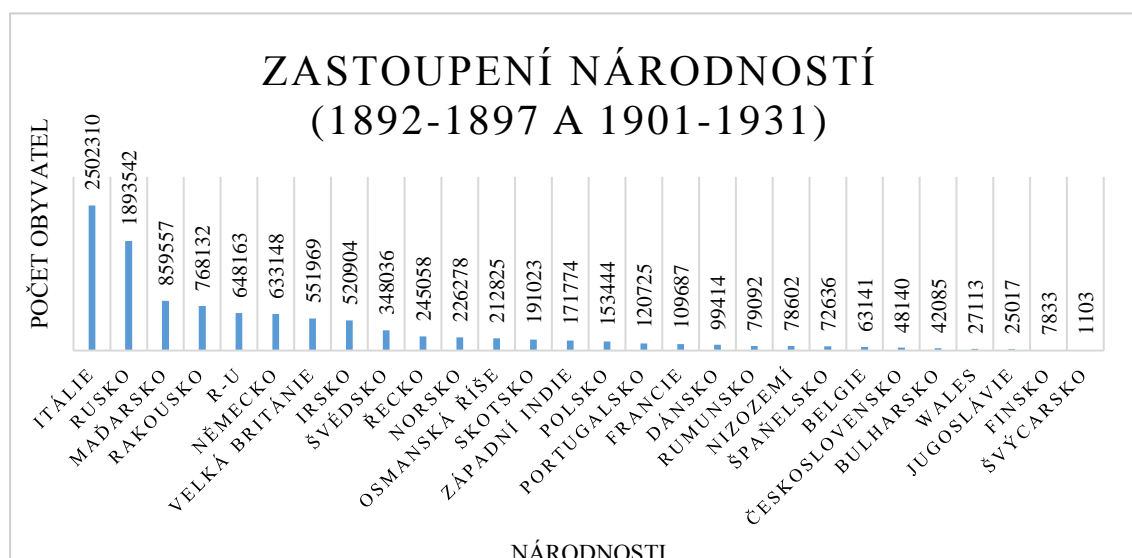
Obrovský příliv imigrantů dělal starosti mnoha Američanům. Obviňovali imigranty z toho, že jim berou práci, snižují úroveň zdraví i vzdělání, ohrožují tradice země a přivádí neamerické politické smýšlení jako anarchismus nebo komunismus. V důsledku toho přijal ve 20. letech Kongres USA zákony o omezení všech druhů imigrace. Jedním z nejdůležitějších byl zákon Reed – Johnson Immigration Act z roku 1924. Ten stanovil limit 150,000 přijatých přistěhovalců do USA ročně a také kvóty pro jednotlivé země. Čím více lidí z určité země již ve Spojených státech žilo, tím více nových imigrantů bylo přijato. To mělo omezit příliv lidí hlavně ze zemí jižní a východní Evropy. Od roku 1924 bylo 87% všech přistěhovaleckých povolení uděleno Britům, Irům, Němcům a Skandinávům. Rok 1924 tak zamenal významný mezník v pohybu obyvatelstva ve světové historii. (O'Callaghan, 2006)

Do roku 1880 většina imigrantů pocházela z Irska a z Německa. Potom začalo přicházet do Spojených států více a více emigrantů z jižní a východní Evropy (Italové, Řekové, Rusové, Maďaři i Češi). V roce 1896 více než polovina imigrantů pocházela z jižní a východní Evropy. Také mnoho Židů odcházelo z Německa, kde byli v 80. letech 19. století vyvrážováni. V období let 1880 až 1925 do Spojených států imigrovaly téměř 2 miliony Židů. V dnešní době v USA žije zhruba 5.7 milionů Židů, což je 2.2% celé populace USA. Celkem za 170 let (1820 – 1990) se do USA přistěhovalo 55,5 milionů obyvatel. Z národností vedou Němci (7 milionů), poté Italové (5,3 milionů), Britové (5,1 milionů) a Irové (4,7 milionů). (O'Callaghan, 2006; Václav, 2007)

Na grafu číslo 1 můžete vidět, jak byly jednotlivé národnosti zastoupeny v imigraci do Spojených států v období let 1892 až 1897 a let 1901 až 1931. Důvodem, proč nemáme údaje z období 1897 až 1901 je ten, že 14. června 1897 došlo na Ellis Island k obrovskému požáru. Imigrační centrum muselo být uzavřeno a kompletně zrekonstruováno. K znovuotevření došlo v prosinci 1900. Graf číslo 2 znázorňuje roční počty přistěhovalců do USA v letech 1892 až 1954. Je zde znázorněn i takzvaný „peak year“, neboli vrcholný rok americké imigrace, kterým byl rok 1907 s téměř 1,3 miliony přistěhovalců.

Graf 1 Zastoupení národností v imigraci do Spojených států v období let 1892 až 1897 a let 1901 až 1931 (Houtte, 1999)

Graf 2 Roční počty přistěhovalců do USA v letech 1892 až 1954 (migrationpolicy.org, 2001)

2.7 První přistěhovalce na Ellis Island

Dne 1. ledna 1892, na své 15. narozeniny, se Annie Moore z irského hrabství Cork stala první osobou přijatou v novém imigračním centru na Ellis Island. V den otevření centra byla přivítána úředníky a na uvítanou obdržela desetidolarový zlat'ák, který by dnes měl hodnotu 1,000 amerických dolarů. Annie cestovala do New Yorku se svými dvěma

mladšími bratry na palubě lodi SS Nevada, která opustila Queenstown 20. prosince 1891 a přijela do New Yorku večer 31. prosince. Potom, co prošli přijímacím řízením, se Annie i její bratři sešli s jejich rodiči, kteří už v New Yorku žili. (history.com, 2009; Lamprell, 2012)

2.8 Stravování na Ellis Island

Jídla bylo na Ellis Island dostatek, i když názory pokud jde o jeho kvalitu, se lišily. Typickým jídlem podávaným v jídelně bylo dušené hovězí, brambory, chléb a sledě, nebo pečené fazole a vařené sušené švestky. Imigranti tu vyzkoušeli pro ně doposud neznámé potraviny, jako jsou banány, sendviče nebo zmrzlina. Aby byly splněny zvláštní výživové požadavky židovských přistěhovalců, byla v roce 1911 na ostrově postavena košer kuchyně. Kromě v jídelně podávaných bezplatných jídel zde nezávislí obchodníci prodávali balené potraviny, které si imigranti často kupovali s sebou na cestu, když opouštěli ostrov. (history.com, 2009)

2.9 Známá jména

Přistěhoveleckým centrem na Ellis Island prošlo mnoho slavných postav, často za sebou vstupem do USA zanechávající svá původní jména. Například Izrael Beilin, více známý jako skladatel Irving Berlin, přišel v roce 1893; Angelo Siciliano, který přijel v roce 1903, později dosáhl věhlasu jako kulturista Charles Atlas. Lily Chauchoin přišla z Francie do New Yorku v roce 1911, ale hollywoodskou slávu získala jako Claudette Colbert. Některé osobnosti byly už slavné, když do USA dorazily, jako například Carl Jung nebo Sigmund Freud (oba v roce 1909), zatímco jiní, jako Charles Chaplin (1912), své jméno proslavili až v Novém světě. (Vaculík, 2009)

Fiorello La Guardia, budoucí starosta New Yorku v letech 1934 - 1945, pracoval jako tlumočnický pro imigrační služby na Ellis Island od roku 1907 do roku 1910 po dobu studií na právnické škole. Narodil se v New Yorku v roce 1882 přistěhovalcům italského a židovského původu. Na základě svých zkušeností z Ellis Island byl La Guardia přesvědčený, že mnoho deportací pro takzvané duševní nemoci bylo neopodstatněných, často kvůli komunikačním problémům nebo neznalosti lékařů, kteří prováděli prohlídky. (history.com, 2009)

3. PRAKTICKÁ ČÁST PRÁCE

3.1 Metodika

V praktické části této práce jsem se zaměřil na získávání informací o emigraci části mé rodiny z Irska do Spojených států na počátku 20. století. Jedná se o část rodiny ze strany mého otce. Do Spojených států imigrovali oba rodiče tatínka mého otce a matka jeho maminky.

Většinu údajů jsem shromažďoval na základě rozhovoru s mojí babičkou a dvěma tetami. Tento nápad vyšel od mého otce a také vedoucího mé práce. Při přípravě otázek pro rozhovor jsem vycházel z informací zjištěných v teoretické části a získaných od mého otce. Jelikož moje babička i obě tety bydlí v New Yorku, rozhodl jsem se využít program Skype a pořídit audiovizuální nahrávku celého rozhovoru. Rozhovory vznikly dva, jeden s mojí babičkou (maminkou mého otce) a její sestrou a druhý s tetou (sestrou mého dědy). Vybral jsem tyto tři ženy, protože jako jediné pamatují vyprávění svých rodičů. Jejich starší sourozenci již nežijí a o hodně mladší sestra babičky byla v té době moc malá a žádné údaje si nepamatuje. Rozhovory celkem trvaly asi dvě a půl hodiny. Všechny tři ženy byly velmi ochotné rozhovor poskytnout a potěšené, že se zajímám o historii naší rodiny. Byly také velmi překvapené, kolik informací o historii Ellis Island a imigraci z Irska se mi podařilo získat. Během rozhovorů jsem nepozoroval, že by vzpomínky byly pro babičku a tety nějak obtížné nebo traumatizující. Většinou si hned vybavily podstatné informace, pouze si nevzpomněly na detaily. Mluvily souvisle v krátkých větách, občas chvíli přemýšlely nebo se navzájem doplňovaly a opravdu se snažily si vybavit vše, co se od svých rodičů o jejich imigraci dozvěděly. Nahrané rozhovory jsem potom doslovně přeložil do českého jazyka.

Babička s tetami také našly několik starých originálních fotografií z rodinných alb (viz Přílohy 3 až 7), objevily staré rodné listy praprarodičů i zápis jména jejich maminky na Zdi cti na ostrově Ellis Island (Příloha 1). Na ostrově jsem navštívil Národní muzeum přistěhovalců Ellis Island a osobně se zúčastnil prohlídky s odborným výkladem. Využil jsem i materiály, které jsem si odtud přivezl. Také jsem pátral v registru muzea, kde jsem byl schopen dohledat doklady o příjezdu celé rodiny v roce 1924 (Přílohy 8 a 9), lodní lístek i údaje o lodi, na které do Států přišli (Příloha 2). Pro větší přehlednost jsem sestavil rodokmen části rodiny mého tatínka v rozsahu čtyř generací a na něm vyznačil, která část rodiny do Spojených států imigrovala (Příloha 10).

3.1.1 Rozhovor 1

Mary Lenihan (babička), narozena 1941

Suzanne Callahan (teta, sestra babičky), narozena 1942

Otec Robert Callahan, narozen 1903, neimigroval

Matka Agnes Callahan (Dolan), narozena 1914, imigrovala do USA z Roscommonu (Irsko) v roce 1924

1. *Proč imigrovala tvoje maminka do Spojených států?*

Teta Sue: Je to dlouhý, komplikovaný příběh. Bylo jí teprve 10 let, když odcestovala do Spojených států. Její maminka už tam bydlela a pracovala jako chůva, když byla mladá. Starala se o syny velmi bohaté rodiny Rockefeller a bydlela na Manhattanu. Poté se rozhodla odcestovat zpátky do Irska. Bylo to na začátku 20. století. Tam se vdala a měla 6 dětí.

Od roku 1919 do roku 1921 byla v Irsku válka proti Anglii za nezávislost. Této válce se také říkalo “the Black and Tan war”. Anglie opravdu utrpěla v 1. světové válce velké ztráty, a tak Irsko, které vědělo, že Anglie je oslabená, jí vyhlásilo válku. Anglie k sestavení armády využila vězňů, aby bojovali ve válce v Irsku. Tito vězni měli jako uniformy svoje oblečení z věznic. Mělo černé a takové žlutohnědé pruhy, proto název “the Black and Tan war”.

Po vyhlášení nezávislosti roku 1921 se Irsko chtělo izolovat a být zase 100% irské. Rozhodli se, že se na irských školách se bude vyučovat jen irština a gaelština. Angličtina se nesměla používat. Maminka mojí maminky si myslela, že to je velmi zpátečnické a nevhodné pro její děti. Tak se v roce 1924, když mé mamince bylo pouhých 10 let, její rodiče rozhodli přestěhovat se do Spojených států.

2. *Proč chtěla opustit Irsko?*

Teta Sue: Hlavním důvodem bylo to, že moje babička chtěla, aby její děti vyrůstaly ve více mezinárodním prostředí, ne jenom v Irsku.

3. *Proč si vybrala zrovna Spojené státy?*

Teta Sue: Nejsm si úplně jistá, ale myslím si, že když už tady dříve bydlela a pracovala, myslela si, že by to bylo dobré místo, kam se s dětmi vrátit. A také měla ve Státech příbuzné.

4. *Kolik stála cesta z Irska do USA?*

Teta Sue: To nevíme, maminka se o tom nikdy nezmínila.

5. *S kým maminka cestovala do Spojených států?*

Teta Sue: Se svojí nejbližší rodinou. Přijela se svými rodiči, dvěma bratry a třemi sestrami.

6. *Jaké měla ve Státech příbuzné US?*

Babička: Můj děda (otec maminky) měl bratra, který žil ve Philadelphii.

Teta Sue: A babiččina sestra měla penzion nebo malý hotel na Manhattanu. Na fotce je babička se svojí sestrou.

7. *Měla maminka i nějaké jiné kontakty v USA?*

Teta Sue: Spíše ne, alespoň o žádných nevím, ale její maminka s tatínkem zde měli pár příbuzných.

8. *Odcestovali z Irska s ní i nějakí jiní příbuzní?*

Teta Sue: Maminka přicestovala jen se svojí nejbližší rodinou.

9. *Jaké podmínky museli být splněny, aby mohli imigrovat do Spojených Států? (peníze, kontakty v USA, adresa ubytování, sponsoři v USA, ...)*

Babička: Nejsme si úplně jistí, jaké byly přesně kladeny podmínky, aby sem mohli imigrovat, ale myslíme si, že dědeček tu už dopředu musel mít pracovní nabídku. Když do USA přicestovali, tak pracoval na stavbě železnic. O žádných dalších podmínkách, kromě pracovního místa, nevím.

10. *Bylo těžké projít lékařskou prohlídkou a výsledkem s imigračními úředníky?*

Teta Sue: Ne, nebylo. Určitě to bylo obtížnější pro lidi, kteří nemluvili anglicky.

11. *Jak dlouho strávila na Ellis Island?*

Teta Sue: To moc nevíme, nemluvila o tom s námi.

Babička: Já myslím, že to netrvalo dlouho. Myslím, že celý proces výslechu a prohlídky byl rychlý, řádově několik hodin.

12. *Kam šli poté, co prošli imigračním centrem na Ellis Island?*

Teta Sue: Maminka šla bydlet ke svojí tetě, tedy k maminčině sestře, která měla penzion v horní části Manhattanu.

13. Chtěla se někdy vrátit zpátky do Irska?

Teta Sue: Ne, nechtěla se vrátit, ale chtěla se do Irska podívat. Poprvé navštívila Irsko až v roce 1976, tehdy jí bylo 62 let. Já jsem tam jela už v 60. letech a setkala se s několika příbuznými.

14. Jak dlouho trvala cesta lodí, když přijížděli do USA a jaké byly na lodi podmínky?

Teta Sue: Nevím, možná o tom mluvila, ale už si to nepamatuji.

15. Jak to bylo se získáním amerického občanství?

Teta Sue: Myslím, že všichni, kteří byli na Ellis Island úspěšně odbaveni, získali automaticky občanství. Od roku 1921 do roku 1941 ani nebyly povinné cestovní pasy. Lidé, kteří do Států přijeli, se jen registrovali na policii.

16. Říkala někdy maminka, že by se jí stýskalo po Irsku?

Babička: Zpočátku ano. Ještě si pamatuji, že říkala, jak její maminka (moje babička) vyprávěla všem svým dětem, jak úžasné jsou Spojené státy a jaké je to nádherné místo. Ale pak, když moje maminka uviděla poprvé newyorský přístav, byla hrozně zklamaná z toho, jak je špinavý a hnusný. Také Manhattan byl velice zalidněný, a tak jí chyběly velké pastviny, volný prostor a zeleň Irska. Vyrůstala totiž v Irsku na farmě.

Teta Sue: Bydleli poblíž města Roscommon na severozápadě Irska na farmě, chovali ovce a krávy a moje maminka si myslela: “Jak nám mohla naše maminka lhát o tom, jak krásné to je tady ve Spojených státech.” Byla zpočátku velice zklamaná, když sem přijeli.

17. Co jí chybělo nejmíc na Irsku?

Teta Sue: Nevím o nějaké konkrétní věci, ale myslím, že příroda.

18. Jaké příbuzné opustila v Irsku?

Teta Sue: Když jsem byla v Irsku v šedesátých letech, potkala jsem některé příbuzné mé maminky – její tetu a strýce (tedy bratra a sestru její babičky).

19. Udržovala maminka kontakt se svojí rodinou?

Teta Sue: Ano, samozřejmě. Její oba rodiče, dva bratři a tři sestry bydleli na Manhattanu nebo v Brooklynu. Její bratři bojovali ve druhé světové válce, ale to bylo dlouho po tom, co přišli do New Yorku. Potom, co se vrátili z války, stále bydleli v New Yorku, ale nikdy

se neoženili a tudíž neměli ani děti. Její setra Una měla dvě děti a sestra Josephine porodila tři děti. Třetí sestra Jane bohužel zemřela na tuberkulózu, když jí bylo asi 20 let.

20. Měl někdo nějaké problémy v Irsku kvůli tomu, že odešla?

Teta Sue: Já si myslím, že asi ne. Ale nevím, co se stalo s farmou v Roscommonu, na které žili, než odešli.

21. Byli lidé v Irsku perzekuováni v době, kdy odešli? Znali někoho, kdo byl perzekuován?

Teta Sue: To si nemyslím. V letech 1919 až 1921, kdy Irsko válčilo s Anglií, byli lidé perzekuováni. Sever Irska, který zůstal s Aglií, byl převážně protestanský a na jihu byli hlavně katolíci. Sever s jihem, tedy protestanti s katolíky, měli mezi sebou neustále spory. Mé mamince bylo v období války za nezávislost mezi pěti a sedmi lety, ale pamatovala si, že v té době byli lidé mučeni a zabíjeni. V roce 1924 bylo Irsko už v míru, ale moje babička nechtěla, aby se její děti ve škole učily jen gaelštinu. Měla pocit, že v Irsku nebude pokrokové smýšlení.

22. Zůstávala maminka v kontaktu s příbuznými v Irsku a s příbuznými ve Spojených státech, kteří přišli s ní nebo po ní?

Teta Sue: Moje babička zůstala v kontaktu s příbuznými v Irsku. Moje maminka zprvu ne, ale potom byla v kontaktu s některými bratřenci a sestřenicemi. Později se do Států – do Missouri – přistěhoval její strýc z otcovy strany a s jeho rodinou byli ve styku.

23. Vzala si maminka za muže někoho, koho znala z Irska, nebo někoho, koho potkala ve Spojených státech?

Teta Sue: Nevzala si za muže někoho z Irska, ale někoho, koho potkala v New Yorku.

24. Jak se poznali?

Teta Sue: Moje maminka byla sekretářka v právnícké firmě mého tatínka. Tatínek byl právník. Poznali se v práci.

25. Jak si našla práci?

Teta Sue: To bylo až o hodně později po jejich příjezdu. Když přicestovala, bylo jí teprve 10 let.

26. Kde maminka bydlela?

Teta Sue: Nejprve bydlela v penzionu své tety na Manhattanu a později v Brooklynu.

27. Bydlela ve čtvrti, kde bydleli převážně lidé z Irska?

Babička: Myslím, že bydlela v části Brooklynu, kde žili hlavně Němci. Čtvrť se jmenovala Bushwich. Když se tam přistěhovali, nebylo tam příliš mnoho lidí z Irska. Němci se docela báli toho, že se Irové stěhují do jejich sousedství. V tom období Irové neměli moc dobrou pověst a byli často diskriminováni. Ale pamatuji si, že moje maminka mi vyprávěla, že někdo těm Němcům říkal, že tito Irové “jsou čistí”.

28. Udržovala maminka v USA nějaké irské tradice potom, co přišla? Jaké?

Teta Sue: Jedli hodně brambor. Neslavili moc den Sv. Patrika, což je největší irský svátek. Vařili hovězí maso se zelím, to bylo v Irsku hodně běžné.

3.1.2 Rozhovor 2

Patricia Lenihan (teta, sestra mého dědečka), narozena 1927

Otec Patrick Lenihan, narozen 1889, imigroval do USA z Corku (Irsko)

Matka Margaret Ryan, narozena 1897, imigrovala do USA z Tipperary (Irsko)

1. Proč imigrovali tvoje rodiče do USA?

Teta Pat: Hodně lidí z Irska odcházelo. Mysleli si, že bude lehčí vydělat si na živobytí někde jinde. Před válkou za nezávislost byl v Irsku hodně velký zmatek. Když potom maminka uviděla Sochu svobody, okamžitě věděla, že je v USA a byla šťastná.

2. Proč emigrovali z Irska?

Teta Pat: Protože hledali lepší životní podmínky.

3. Proč si vybrali zrovna USA?

Teta Pat: Právě pro lepší pracovní příležitosti a možnost začít žít lepší život. A pak také určitě pro stejný jazyk.

4. S kým přicestovala maminka do USA?

Teta Pat: Myslím si, že přicestovala úplně sama.

5. *Měla už nějaké příbuzné ve Spojených státech?*

Teta Pat: To asi ne.

6. *Měla nějaké jiné kontakty v USA?*

Teta Pat: Ano, znala tady jednu rodinu. Jmenovali se Chauncey a na jejich pozvání maminka přijela.

7. *Jaké byly podmínky k tomu, aby mohla imigrovat do Spojených států?*

(peníze, kontakty v USA, adresa ubytování, sponzoři v USA, ...)

Teta Pat: Víím, že musela mít domluvenou práci a sponzora, aby mohla přicestovat.

8. *Kam šla poté, co prošla imigračním centrem na Ellis Island?*

Teta Pat: Šla bydlet do Brooklynu k rodině jménem Chauncey.

9. *Kolik stála cesta do Spojených států?*

Teta Pat: To vůbec netuším.

10. *Bylo těžké projít lékařským vyšetřením a výsledkem?*

Teta Pat: Já nevím, ale pravděpodobně ne.

11. *Jak dlouho strávila maminka na Ellis Island?*

Teta Pat: Nevím přesně, ale byla tam jen krátce.

12. *Chtěla někdy odcestovat zpátky do Irska?*

Teta Pat: Ne.

13. *Jak dlouho trvala cesta lodí a jaké byly na lodi podmínky?*

Teta Pat: To nevím. Nepamatuji, že by o tom rodiče někdy mluvili.

14. *Vyprávěla někdy, že by se jí stýskalo po Irsku?*

Teta Pat: Moc často o Irsku nemluvila, ale cítila jsem, že se jí trochu stýskalo.

15. Co jí nejvíce chybělo na Irsku?

Teta Pat: No, určitě nejvíc jí chyběla její rodina, kterou nechala v Irsku.

16. Jaké příbuzné opustila v Irsku?

Teta Pat: Opustila svoje rodiče a sedm sourozenců.

17. Viděla ještě někdy zase svoji rodinu?

Teta Pat: Ne, kromě jednoho bratra, který přišel do Států později.

18. Měl někdo v Irsku nějaké problémy kvůli jejímu odchodu?

Teta Pat: Já myslím, že určitě ne.

19. Byli lidé perzekuováni v době, kdy odešla? Zнала někoho, kdo byl perzekuován?

Teta Pat: Ano, Irové byli perzekuováni Anglií kvůli své náboženské víře.

20. Zůstala maminka v kontaktu se svojí rodinou z Irska nebo příbuznými, kteří přišli do Států po ní?

Teta Pat: Ne, snad jen s bratrem, který přišel sem po ní.

21. Kde bydlela?

Teta Pat: Maminka bydlela v Brooklynu u rodiny, kde pracovala. Zůstala v Brooklynu i poté, co se vdala a bydlela tam celý život.

22. Bydlela ve čtvrti, kde bydleli převážně lidé z Irska?

Teta Pat: Ano, určitě ano, ale už si nepamatuji, jaká čtvrť to byla.

23. Vzala si maminka za muže někoho, koho znala z Irska, nebo koho potkala v USA?

Teta Pat: Maminka potkala tatínka v USA. On také přišel do Států přes Ellis Island přibližně ve stejné době (krátce po roce 1900). Společně s ním přicestovali i jeho čtyři bratři a dvě sestry. Tatínek s nimi zůstal v kontaktu, až na jednoho bratra, který se odstěhoval do Ohia.

24. *Jak se maminka s tatínkem poznali?*

Teta Pat: Přes rodinu, kde pracovala. Oni je seznámili.

25. *Jak si našla práci? Co dělala?*

Teta Pat: Maminka měla práci domluvenou ještě před příjezdem do New Yorku. Pracovala jako hospodyně pro bohatou rodinu jménem Chauncey. U nich také bydlela.

26. *Jak to bylo s příjmením Tvého tatínka? V Irsku se jmenoval jinak.*

Teta Pat: Ano, v Irsku se jeho rodina jmenovala a stále jmenuje Linehan. Úředníci na Ellis Island, když tatínek procházel imigračním řízením, udělali chybu, přepsali se a napsali jméno Lenihan. Tatínek to potom už tak nechal.

27. *Co dělal tatínek po příjezdu do USA?*

Teta Pat: Víím, že po svém příjezdu se dal k americké armádě a bojoval v první světové válce. Na základě toho také hned získal americké občanství. Potom pracoval v Brooklynu v továrně American Machine and Foundry, kde se vyráběly šicí stroje a stroje na výrobu cigaret.

28. *Do držovali rodiče nějaké irské tradice potom, co přišli do USA? Jaké?*

Teta Pat: Pamatuji si asi jen na jednu, a to je jídlo. Maso a brambory. Moje maminka nemluvila gaelsky a já si žádné tradice, které bychom dodržovali, nepamatuji.

3.2 Výsledky

Na základě informací získaných z rozhovorů s mojí babičkou a tetami, dokladů z databáze Národního muzea přistěhovalců Ellis Island a registru The Statue of Liberty – Ellis Island Foundation, Inc. se mi podařilo zjistit kdy, z jakých důvodů a za jakých podmínek do Spojených států amerických imigrovala část mojí rodiny. Také jsem se dozvěděl, jak vypadal jejich život po příjezdu do USA.

Při zpracování tématu mi velmi pomohlo, že jsem s rodinou v létě 2015 navštívil ostrov Ellis Island. Na vlastní oči jsem tak mohl vidět prostředí, kterým do Spojených Států moji předci procházeli. Bylo pro nás velice emocionální, když jsme sami objevili jména našich předků na Zdi cti. Získání autentických záběrů pro moji práci bylo příjemným bonusem. Myslím, že jsem s pomocí rodiny pro získání všech informací a zpracování výsledků udělal vše, co bylo v mých silách.

3.3 Vyhodnocení výsledků

Příčinou emigrace části mé rodiny z Irska byla nepokojná situace v zemi. V té době Irsko vedlo válku za nezávislost proti Anglii. Po vyhlášení nezávislosti v roce 1921 se Irsko chtělo izolovat od Anglie a přestat používat angličtinu. To byly hlavní důvody k emigraci mých předků.

Bylo pro mě překvapující zjištění, kolik důvodů, proč lidé, včetně mé rodiny, na konci 19. a počátku 20. století imigrovali do Spojených států, je shodných s důvody lidí imigrujících v současné době do Evropské unie. Těmi hlavními důvody jsou války, náboženství, chudoba, politické pronásledování a útlak.

4. DISKUSE

V této práci se mi podařilo shromáždit mnoho informací o imigraci části mé rodiny do Spojených států a sestavit přehledný rodokmen. V práci jsem zpracovával a porovnával údaje z dostupné literatury a vybraných internetových stránek. Objevil jsem, že v České republice se vyskytuje poměrně málo knih týkajících se tohoto tématu. Proto je většina mých zdrojů z internetových stránek a materiálů, které jsem si přivezl ze Spojených států. Při porovnání údajů zjištěných v teoretické části s výsledky části praktické jsem dospěl k velmi podobným informacím.

Nabízí se námět k zamyšlení, jak by se dala řešit imigrační krize, která v současnosti znepokojuje většinu evropských zemí. Tato práce uvádí, jak se Spojené státy vypořádaly s imigrační invazí na konci 19. a na počátku 20. století. Myslím si, že vytvoření imigračního centra po vzoru Ellis Island by situaci v Evropě mohlo pomoci usnadnit a lépe zvládnout tento problém. Domnívám se, že stejně jako ve Spojených státech, které sloučily všechna imigrační centra jednotlivých států, by Evropská unie mohla také svůj postup vůči imigrantům sjednotit v podobě společného imigračního centra.

5. ZÁVĚR

Při hledání a studiu materiálů a porovnávání informací jsem se dozvěděl nejen mnoho faktů z historie Spojených států amerických, ale hlavně o historii mé rodiny. Zejména rozhovory s mojí babičkou a tetami byly velmi zajímavé a poučné. Získávání materiálů nebylo úplně jednoduché, ale nakonec s velkou pomocí mojí rodiny a příbuzných ve Spojených státech se nám podařilo dát dohromady velmi zajímavý příběh.

Zjistil jsem, že život mých předků v Irsku na přelomu 19. a 20. století byl těžký kvůli nestabilní politické i ekonomické situaci. Nesnadné životní rozhodnutí, které udělali, bylo trochu ulehčeno dobrým startem při příchodu na Ellis Island, kde byli bez potíží odbaveni. Jejich adaptace v novém prostředí byla usnadněna i jazykovou vybaveností a také tím, že ve čtvrti, kam se přistěhovali, byli ostatními vstřícně přijati. Další důležitou okolností bylo i to, že bez potíží našli práci. Jelikož se nikdo z mých příbuzných zpátky do Irska nevrátil, lze z toho vyvodit, že jejich rozhodnutí emigrovat bylo správné a opravdu se jim podařilo najít lepší místo a podmínky pro život. Mnozí známí mé rodiny, kteří emigrovali nejen z Irska, ale i třeba z Itálie, přišli do USA stejným způsobem a za podobných okolností jako moji předkové.

Pro získávání informací o imigrantech do USA, kteří přišli přes imigrační centrum na Ellis Island, lze doporučit využití databáze Národního muzea přistěhovalectví Ellis Island (Ellis Island National Museum of Immigration). Velmi přehledné informace týkající se příchozích do USA také poskytuje registr The Statue of Liberty – Ellis Island Foundation, Inc..

Při případném rozšíření práce by v další fázi bylo zajímavé prozkoumat spojitosti a rozdíly mezi imigrací do Spojených Států na počátku 20. století a imigrací do Evropské unie na počátku 21. století.

6. PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

Azyl. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-2016, 5. 12. 2015 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Azyl>

Češi v Americe. TESAŘOVÁ, Lucie. Češi v Americe [online]. 2007, 12. 02. 2007 [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: http://cesivamerice.sweb.cz/06_2_diplomka_1848_1914.htm

D'AMATO, Pete. Haunting photos of the Ellis Island hospital that treated 1.2million immigrants, which is set to open to visitors for tours and an art installation Read more: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2771227/Haunting-pictures-Ellis-Island-hospital-treated-1-2million-immigrants-set-open-visitors-tours-art-installation.html#ixzz3yoS3Dm00> Follow us: @MailOnline on Twitter | DailyMail on Facebook. *Mail online* [online]. USA, 2014 [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2771227/Haunting-pictures-Ellis-Island-hospital-treated-1-2million-immigrants-set-open-visitors-tours-art-installation.html>

Ellis Island – naděje na lepší život. *Usa.svetadily.cz* [online]. 2012, 2007-2012 [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://usa.svetadily.cz/clanky/Ellis-Island>

Ellis Island. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Ellis_Island

Ellis Island. History [online]. 2009 [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://www.history.com/topics/ellis-island>

Ellis Island. *Thinglink* [online]. Ellis Island, USA, 2015 [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: <https://www.thinglink.com/scene/705776010418716673>

Emigrace. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 5. 12. 2015 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Emigrace> (wikipedia.org, 2001-2015)

FISCHER, David Hackett. *Liberty and freedom*. New York: Oxford University Press, 2005, 851 p. ISBN 01-951-6253-6.

GOLDEN, Janet. Visiting public health history: Ellis Island. *Philly.com* [online]. USA, 2014 [cit. 2016-01-31]. Dostupné z: http://www.philly.com/philly/blogs/public_health/Visiting-public-health-history-Ellis-Island.html

HOUTTE, Melissa (ed.). Ellis Island and Statue of Liberty. 9. Vyd. New York: American Park Network, 1999, 88 s.

Imigrace. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001, 8. 1. 2016 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Imigrace>

LAMPRELL, Klay. New York: vše co chceš vědět. 1. vyd. Praha: Fortuna Libri, 2012, 96 s. Stop rodičům!. ISBN 978-80-7321-602-3.

Legal Immigration to the United States, 1820-Present. Migration Policy Institute [online]. Washington, DC, 2001 [cit. 2016-01-24]. Dostupné z: <http://www.migrationpolicy.org/programs/data-hub/charts/Annual-Number-of-US-Legal-Permanent-Residents>

Migrace. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 25. 1. 2016 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Migrace>

Multikulturalismus. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-2016, 20. 1. 2016 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Multikulturalismus>

O'CALLAGHAN, Bryn. An illustrated history of the USA. 1st publ. Harlow: Longman, 2006, 144 s. ISBN 05-827-4921-2.

Passenger search. The Statue of Liberty - Ellis Island Foundation, Inc. [online]. New York, USA, 2014 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <http://www.libertyellisfoundation.org/passenger-details/czoxMjoiNjAwNzQ2MDQwMDE1Ijs=/czo4OiJtYW5pZmVzdCI7/czoxNzoidDcxNS0zNTI0MTA1MC5qcGciOw>

Passenger search. The Statue of Liberty - Ellis Island Foundation, Inc. [online]. New York, USA, 2014 [cit. 2016-01-25]. Dostupné z: <http://www.libertyellisfoundation.org/passenger-details/czoxMjoiNjAwNzQ2MDQwMDE1Ijs=/czo5OiJwYXNzZW5nZXIiOw>

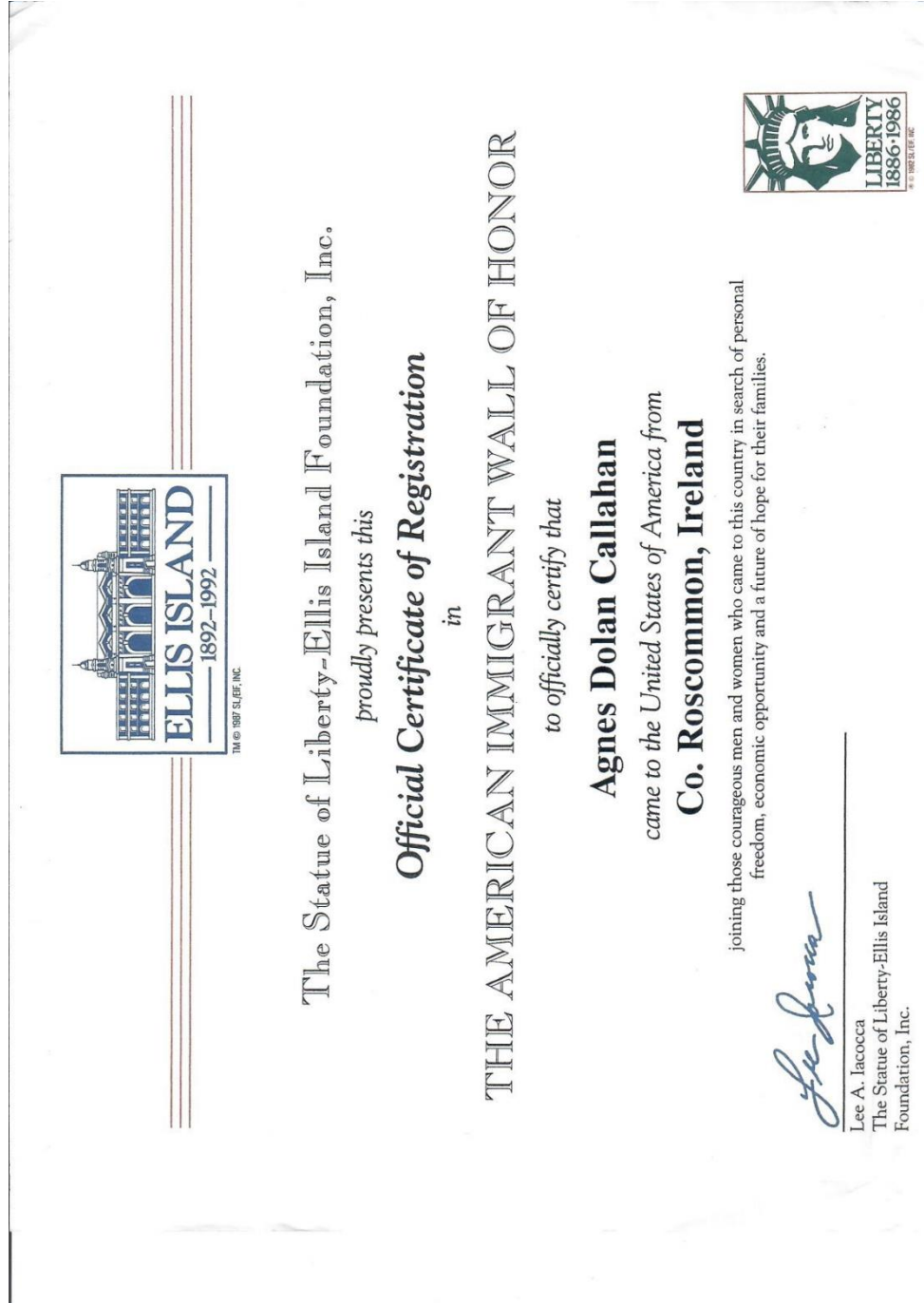
SIGMUND, Jan Sigmund. Přistěhovalectví do Spojených států amerických v letech 1863 – 1904 a jeho důsledky [online]. Plzeň, 2013, 2013 [cit. 2016-01-09]. Dostupné z: https://otik.uk.zcu.cz/bitstream/handle/11025/7042/Nova%20bakala,%20zaloha_PDF_ho_tovo.pdf?sequence=1. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Vedoucí práce Prof. RNDr. Ivo Budil, Ph.D., DSc.

VÁCLAV, Erich. USA na dlani: historie, zajímavosti, kuriozity. Vyd. 1. Třebíč: Akcent, 2007, 263 s., [32] s. barev. obr. příl. ISBN 978-80-7268-404-5.

VACULÍK, Jaroslav. Ze Svaté Heleny a Vojvodova do USA. Vojvodovo [online]. Brno, 2009 [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: http://www.vojvodovo.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=94:ze-svate-heleny-a-vojvodova-do-usa&catid=51&Itemid=814&lang=cs

7. PŘÍLOHY PRÁCE I.

Příloha 1 (Agnes Dolan, Zápis na Zdi cti (Wall of Honor); zdroj: Autor)

PASSENGER RECORD

Liberty Ellis Credit at Ellis Island

First Name : Bridget Agnes
Last Name : Dolan
Nationality : Great Britain, Irish
Last Place of Residence : Roscommon, Ireland
Date of Arrival : August 18th, 1924
Age at Arrival : 10y
Gender : Female
Marital Status : Single
Ship of Travel : Celtic
Port of Departure : Liverpool
Manifest Line Number : 0014

The Seal of Liberty-Ellis Island Foundation, Inc.

Příloha 3 (Margaret Ryan; zdroj: Autor)

Příloha 4 (Agnes Callahan (Dolan) a Robert Callahan; zdroj: Autor)

Příloha 5 (Agnes Callahan (Dolan) a Robert Callahan; zdroj: Autor)

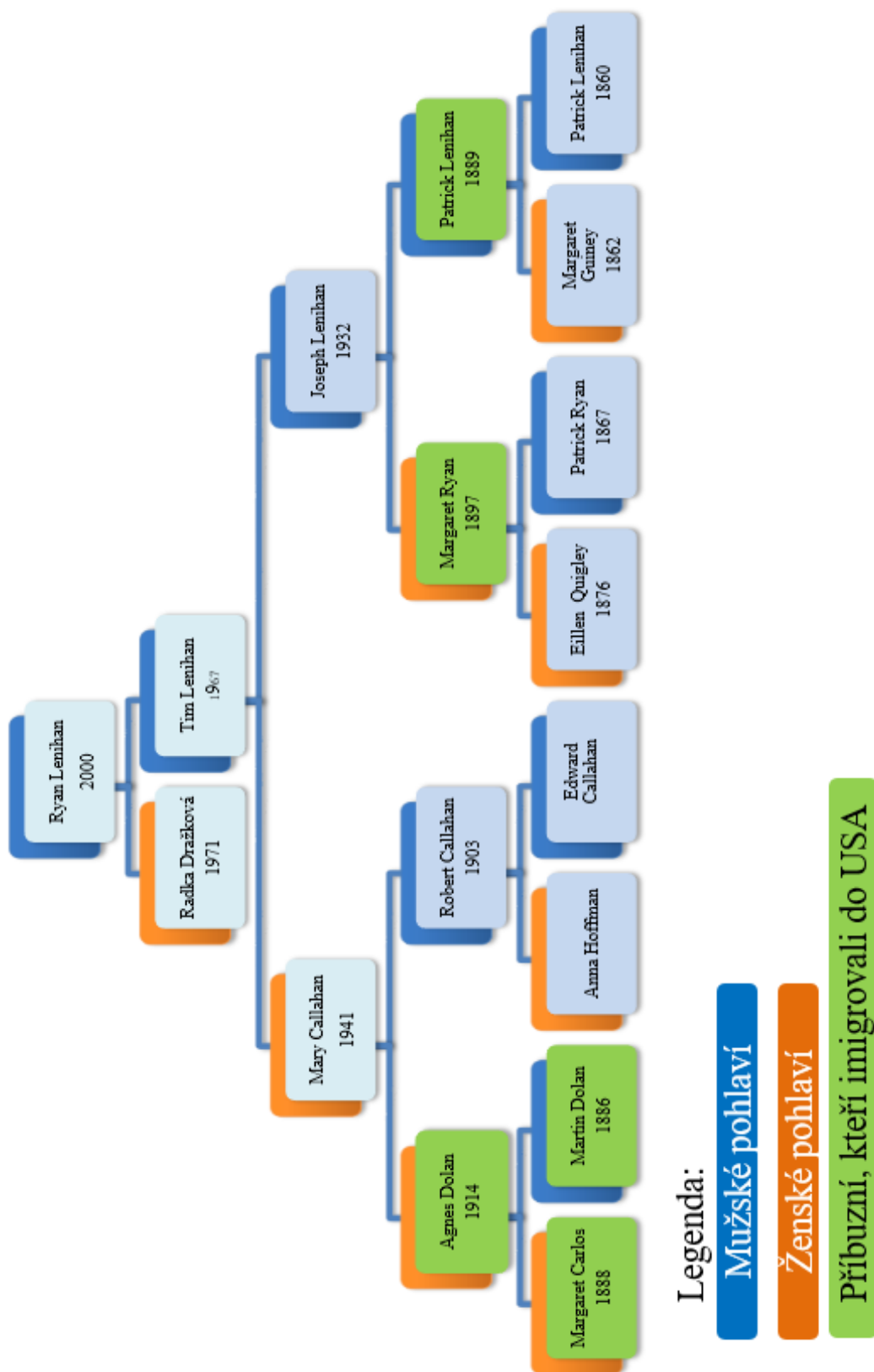
Příloha 6 (Margaret Dolan (Carlos) vpravo, se sestrami; zdroj: Autor)

Příloha 7 (Patrick Lenihan; zdroj: Autor)

Příloha 10 (Rodokmen mé rodiny z otcovy strany; zdroj: Autor)

8. PŘÍLOHY PRÁCE II.

8.1 Vysvětlení základních pojmů

Imigrace

Imigrace neboli přistěhovalectví je proces, při němž se na území státu usazují obyvatelé přicházející ze zahraničí. Imigranti většinou pocházejí ze zemí s nízkou životní úrovní a z odlišného kulturního prostředí. Po jejich příchodu do cílové země tak ti, co nejsou schopni se přizpůsobit, vytvářejí svoji vlastní enklávu. (Wikipedia, 2001-2016)

Důvody imigrace:

- **ekonomické**

Hodně obyvatel z chudších zemí (Mexika, Alžírsko, Turecko, Pákistán či Tunisko) imigrují do bohatších spousedních zemí (Francie, Německo, Spojené státy americké, Spojené arabské emiráty) s předpokadem, že zbohatnou a dosáhnou lepší životní úrovně či vzdělání. Jejich počet dosahuje k milionu. (Wikipedia, 2001-2016)

- **politické**

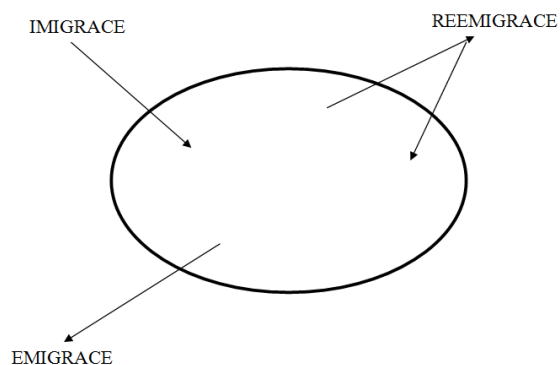
Další velký důvod, proč lidé emigrují ze svých zemí (palestinské autonomie, Pákistán, Bosna a Hercegovina, Súdán) je například ozbrojený konflikt (občanská válka). Počet těchto emigrantů neboli uprchlíků dosahuje také milionů, nepostihuje však rozvinuté země. (Wikipedia, 2001-2016)

Emigrace

Emigrace je opuštění země původu a přestěhování se do jiné země. Je to vlastně imigrace, ale z pohledu té země, z jaké člověk odchází. (Wikipedia, 2001-2015)

Azyl

Azyl je právní ochrana uprchlého cizince, který ve státě, jehož je státním občanem nebo kde bydlel, pokud jde o osobu bez státního občanství, má opodstatněné obavy z pronásledování, z rasových, náboženských nebo národnostních důvodů. Kvůli zastávání určitých politických názorů nebo příslušnosti k určité sociální skupině, a vzhledem k těmto obavám se nechce nebo nemůže vrátit zpět do svého domovského státu. (Wikipedia, 2001-2015)

Obrázek 4 Znárodnění pohybu osob do země a ze země (zdroj: Autor)

Migrace

Migrace je stěhování členů skupiny nějakých živých tvorů (lidí nebo živočichů) z jednoho místa do druhého. (Wikipedia, 2001-2016)

Multikulturalismus

Multikulturalismus je myšlenkový a politický směr, který zastává názor, že v jednom demokratickém státě mohou společně žít nejen jednotlivci, ale i skupiny s různou kulturou. Cílem je politicky sjednotit všechny občany bez ohledu na jejich původ, rasu či přesvědčení, a to tak, že si pokud možno zachovají své kulturní odlišnosti. (Wikipedia, 2001-2016)